

عنوان مقاله:

مدل های پیش بینی سفرهای آموزشی پیاده دانش آموزان. مطالعه موردی شهر مشهد

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 4، شماره 11 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد اجزاء شکوهی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

هومن شاداب مهر - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد پردیس بین الملل - نویسنده مسئول

خلاصه مقاله:

کاسته شدن از تعداد دانش آموزانی که مسیر خانه تا مدرسه را با روش پیاده روی طی می کنند، زنگخطری برای برنامه ریزان شهری است. هدف از تحقیق حاضر، بررسی رابطه عوامل جمعیتی، اجتماعی، کالبدی و حمل و نقلی با سفرهای آموزشی دانش آموزان و طول سفرهای مذکور در مناطق شهر مشهد می باشد. مبنای نظری تحقیق، نظریه رشد هوشمند و پایداری شهر است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است. جمع آوری اطلاعات با استفاده از دو نوع روش اسنادی و پیمایشی صورت پذیرفته است. جهت بررسی نحوه انجام سفرهای آموزشی دانش آموزان دبستانی و تعیین متوسط فاصله خانه تا مدرسه، از روش پرسشنامه استفاده شده است. حجم نمونه شامل 251 نفر از دانش آموزان کلاس هایپنجم ابتدایی 5 مدرسه در مناطق مختلف شهر مشهد می باشد. در این تحقیق 10 متغیر مستقل به عنوان ویژگی های مناطق شهری و 2 متغیر وابسته شامل تعداد دانش آموزانی که پیاده به مدرسه می روند و طول سفر آنها مورد بررسی قرار گرفته است. آزمون های آماری و مدل سازی به کمک نرم افزار SPSS انجام شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد: الف- با افزایش تعداد دانش آموز و تراکم ترافیک در یک منطقه، تعداد دانش آموزانی که از شیوه پیاده روی برای رفت و آمد به مدرسه استفاده می کنند، افزایش می یابد. ب- متغیرهای جمعیت، مساحت و طول معابر منطقه، با مسافت پیاده روی دانش آموزان همبستگی معنی دار مثبت و پارامترهای تراکم دانش آموز و تراکم معابر بحرانی (پر ترافیک) در منطقه، با مسافت پیاده روی دانش آموزان همراهی معنی دار منفی دارند.

کلمات کلیدی:

پیاده روی، سفرهای آموزشی، دانش آموزان، شهر مشهد، مدل سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405524>

